

ACC. N:R M. 15919: 1-2.

Landskap: *Skåne* Upptecknare: *Ernst Ljögren, Tomelilla*
Härad: *Fån ö Ingelstad* Berättare: " " "
Socken: _____ Berättarens yrke: *smedmästare*
Uppteckningsår: *1962* Född år *1893* i *Baldringe*

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

Milstolpar och vägvisare s. 1-2.

Lu F 119

27/11-62

Skriv endast på denna sida.

Milstolpar och vägvisare.

Milstolpar tillhör en svunnen tid, de äro fridlysta som historiska minnesmärken. De motsvarar våra dagars vägmärken, så kallade vägvisare, till en del. Milstolparna var till att räkna väglängden för skjutsbönder som skulle ha betalt, dels som vägvisare. Det var mycket arbete med dessa stenar då man tänker på att allting skulle köras med hästar, men det gjordes på samma gång som vägen anlades. Det finns flera stolpar här i trakten t.ex. i Röddinge, Ramsåsa och Benestad, de äro huggna i sten eller flis. De äro 1 meter höga och står uppe på ett stenkummel som är 1 meter högt, på den ene står 1 mil den andre 2 mil o.s.v.

Texten är huggen i stenar med fördjupningar, stenen är släthuggen, antagligen har bokstäverna målats med någon färg.

En vägvisare av trä med gjutna bokstäver fanns i Röddinge för 50 år sedan men den är borta nu, ersatt av en modernare. Genom att vägarna lägges om, rätas och förbättras kommer många milstolpar att stå långt från vägen, ute i någon åker men de äro likväl bevarade.

Vanligaste avståndet från vägen var 3 meter. Milstolparnas betydelse i bygdens liv kan vara många, kanske folket hade rastplats där då matsäck

Lof 119

togs fram samt färdsup intogs, det kan ha varit samling för traktens ungdomar.

Fjärdings väg talades om i min barndom, det var ca 3 km. Utgångspunkten för milstolparna har nog varit från någon stad. Underhållet måste nog byarnas väglag bekosta.

Skriften är huggen i raka bokstäver utan ornamänt. De huggdes kanske på plats av någon stenhuggare som ambulerande elter där sten saknades på särskild plats.

Luf 119